

УДК 343.326
DOI: 10.31733/2078-3566-2019-3-204-211

Кирбят'єв О.О.[©]
кандидат юридичних наук
(Національна академія внутрішніх справ)

КРИМІНАЛЬНО-ПРАВОВА ОХОРОНА ПРОФЕСІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ПРЕДСТАВНИКІВ ВЛАДИ ЗА ЗАКОНОДАВСТВОМ ДЕЯКИХ ЗАРУБІЖНИХ КРАЇН

Проаналізовано досвід деяких країн зарубіжжя у сфері кримінально-правової охорони професійної діяльності працівників правоохоронних органів; надано пропозиції щодо його гармонізації із вітчизняним правотворенням та правозастосуванням, зокрема щодо криміналізації погрози звільненням.

Ключові слова: право, обов'язки, відповідальність, злочин, покарання, повага, працівники правоохоронних органів, професійна діяльність.

Постановка проблеми. Конституція України у ст. 17 проголосила, що захист суверенітету і територіальної цілісності України, забезпечення її економічної та інформаційної безпеки є найважливішими функціями держави, справою всього Українського народу. Забезпечення державної безпеки і захист державного кордону України покладаються на відповідні військові формування та правоохоронні органи держави, організація і порядок діяльності яких визначаються законом.

Метою статті є вивчення досвіду країн дальнього зарубіжжя у сфері кримінально-правової охорони професійної діяльності працівників правоохоронних органів з тим, щоби надати пропозиції щодо його гармонізації із вітчизняним правотворенням та правозастосуванням.

Аналіз публікацій, в яких започатковано розв'язання даної проблеми. Методологічним підґрунтям для досягнення проголошеної мети є наукові праці українських вчених: П. П. Андрушка, Ю. В. Бауліна, В. О. Глушкова, В. К. Гришука, Н. О. Гуторової, С. Ф. Денисова, Т. А. Денисової, О. М. Джузи, О. О. Дудорова, О. О. Житного, В. П. Смелянова, В. М. Карчевського, В. В. Кузнецова, В. М. Куца, О. М. Литвинова, М. І. Мельника, В. А. Мисливого, А. А. Музики, В. О. Навроцького, В. І. Осадчого, Є. О. Письменського, А. В. Савченка, В. В. Сташиса, Є. Л. Стрельцова, В. М. Трубникова, В. О. Тулякова, В. І. Тютюгіна, Є. В. Фесенка, П. Л. Фріса, М. І. Хавронюка, П. В. Хряпінського, Г. В. Чеботарьової, В. В. Шаблістого, В. І. Шакуна, С. С. Яценка та багатьох інших. Разом з тим з кінця 2013 року країна живе в інших соціально-економічних та політичних умовах – на сьогодні існує глобальна криза довіри до представників влади. На передовому краї цієї недовіри стоять правоохоронні органи, представники яких найчастіше стають потерпілими від різних злочинів під час виконання або у зв'язку із виконанням службових обов'язків, тобто їх професійна діяльність дуже часто є об'єктом злочину, а самі правоохоронці – потерпілими від злочинів. Вивчення зарубіжного досвіду тут може стати одним із чинників належного забезпечення їх професійної діяльності.

Виклад основного матеріалу. Кримінальне законодавство зарубіжних країн нами буде досліджено за такими критеріями: елементи складу злочину з ознаками, що характеризують їх зміст, кваліфікуючі та особливо кваліфікуючі ознаки злочину, що розглядається, а також вид та розмір покарань за його вчинення. Також спробуємо дослідити опубліковану практику застосування кримінальних законів окремих країн.

КК Австралії [1] передбачає досить чітку систему кримінально-правової охорони як професійної діяльності працівників правоохоронних органів зокрема, так і представників влади в цілому. Зокрема, Розділ 147 «Заподіяння шкоди публічним чиновникам

Австралійського Союзу» містить таке:

147.1. Заподіяння шкоди публічному чиновнику Австралійського Союзу

Заподіяння шкоди публічному чиновнику Австралійського Союзу

(1) Особа (перша особа) є винною у злочині, якщо:

(A) ця перша особа бере участь в поведінці; і

(B) така поведінка першої особи заподіює шкоду публічному чиновнику; і

(C) ця перша особа має намір, що його або її поведінка заподіяла шкоду даному чиновнику; і

(D) дана шкода заподіяна без згоди даного чиновника; і

(E) перша особа здійснює свою поведінку через:

(I) посадовий статус публічного чиновника; або

(II) будь-якої поведінки цього чиновника в якості публічного чиновника; і

(Ea) даний публічний чиновник є публічним чиновником Австралійського Союзу;

і

(Eb) якщо застосовується підпункт (e) (i), то статус, згаданий в цьому підпункті, був статусом публічного чиновника Австралійського Союзу; і

(Ii) якщо застосовується підпункт (e) (ii), то дії, згадані в цьому підпункті, було здійснено чиновником, який володіє повноваженнями публічного чиновника Австралійського Союзу.

покарання:

(F) якщо даний чиновник є федеральним судовим чиновником або федеральним чиновником виконавчої влади, то позбавлення волі на строк 13 років; або

(G) в будь-якому іншому випадку – позбавлення волі на строк 10 років.

(1A) Абсолютна відповідальність застосовується до елементів злочину, згаданих у параграфах (1) (ea), (eb) і (ii).

Заподіяння шкоди экс-Генерал-губернатору, экс-Міністру або экс-Парламентському секретарю

(2) Особа (перша особа) є винною у злочині, якщо:

(A) ця перша особа бере участь у поведінці; і

(B) така поведінка першої особи заподіює шкоду іншій особі; і

(C) ця інша особа є экс-Генерал-губернатором, экс-Міністром або экс-Парламентським секретарем; і

(D) перша особа має намір, щоби її поведінка заподіяла шкоду даному чиновнику;

і

(E) дана шкода заподіяна без згоди даного чиновника; і

(F) перша особа здійснює свою поведінку з мотивів:

(I) посадового статусу іншої особи в якості экс-Генерал-губернатора, экс-Міністралі экс-Парламентського секретаря; або

(II) будь-якої поведінки цієї іншої особи, яка володіла раніше повноваженнями Генерал-губернатора, Міністра або Парламентського секретаря.

Покарання: позбавлення волі на строк 10 років.

147.2. Загроза заподіяння шкоди публічному чиновнику Австралійського Союзу і т. п.

Загроза заподіяння серйозної шкоди

(1) Особа (перша особа) є винною у злочині, якщо:

(A) ця перша особа загрожує іншій особі (друга особа) завдати серйозної шкоди цій другій особі або третій особі;

(B) ця друга особа або третя особа є публічним чиновником, і

(C) ця перша особа:

(I) має намір на те, щоби друга особа побоювалася того, що ця погроза буде виконана; або

(II) необережно ставиться до появи у другій особи побоювання з приводу того, що ця загроза буде виконана; і

(D) ця перша особа вчинює цю загрозу з мотивів:

(I) посадового статусу публічного чиновника; або

(II) будь-якої поведінки цього чиновника, який має повноваження публічного чиновника; і

(Da) ця посадова особа є публічним чиновником Австралійського Союзу; і

(Db) якщо застосовується підпункт (d) (i), то статус, згаданий в цьому підпункті,

був статусом публічного чиновника Австралійського Союзу; і

(Dc) якщо застосовується підпункт (d) (ii), то дії, згадані в цьому підпункті, було вчинено чиновником, який володіє повноваженнями публічного чиновника Австралійського Союзу.

покарання:

(E) якщо цей чиновник є федеральним судовим чиновником або федеральним чиновником виконавчої влади, то позбавлення волі на строк 9 років; або

(F) в будь-якому іншому випадку – позбавлення волі на строк 7 років.

(1A) Абсолютна відповідальність застосовується до елементів злочину, згаданих у параграфах (1) (da), (db) і (dc).

Погроза заподіяння шкоди

(2) Особа (перша особа) є винною у злочині, якщо:

(A) ця перша особа погрожує іншій особі (друга особа) заподіяти шкоди цій другій особі або третій особі; і

(B) ця друга особа або третя особа є публічним чиновником; і

(C) ця перша особа:

(I) має намір на те, що друга особа має побоюватися того, що ця погроза буде виконана; або

(Ii) необережно ставиться до появи у другій особі побоювання з приводу того, що ця загроза буде виконана; і

(D) ця перша особа здійснює цю загрозу з мотивів:

(I) посадового статусу публічного чиновника; або

(Ii) будь-якої поведінки цього чиновника, який має повноваження публічного чиновника; і

(E) ця посадова особа є публічним чиновником Австралійського Союзу; і

(F) якщо застосовується підпункт (d) (i), то статус, згаданий у цьому підпункті, був статусом публічного чиновника Австралійського Союзу; і

(G) якщо застосовується підпункт (d) (ii), то дії, згадані в цьому підпункті, було вчинено чиновником, володіє повноваженнями публічного чиновника Австралійського Союзу.

Покарання: позбавлення волі на строк 2 роки.

(2A) Абсолютна відповідальність застосовується до елементів злочину, згаданих у параграфах (2) (e). (F) і (g).

Як бачимо, досвід австралійського законодавця є досить повчальним для України – встановлено кримінальну відповідність за заподіяння шкоди або погрозу її заподіяння публічному чиновнику без прив'язки до посади, за винятком вищих посадових осіб держави. Покарання також диференційовано, проте виключно у вигляді позбавлення волі. Досить позитивною також є вказівка на те, що публічний чиновник є спеціальним потерпілим у випадку заподіяння йому шкоди або загрози її заподіяння у зв'язку із тим, що він є публічним чиновником.

КК Аргентини [2] у Розділі «Злочини проти державної адміністрації» у Главі I «Посягання на представників влади і опір діям влади» передбачає таке.

Стаття 237.

Карається позбавленням волі на строк від одного місяця до одного року тюремного ув'язнення той, хто застосував залякування або силу до державного службовця або сприяв йому на його прохання або в силу обов'язків за законом особі, з метою домогтися від них виконання або невиконання дій, що входить в його посадові обов'язки.

Стаття 238.

Термін тюремного ув'язнення складе від шести місяців до двох років якщо:

1) діяння було вчинено зі зброєю в руках;

2) діяння було вчинено групою, що складається з більш ніж трьох осіб;

3) винний є державним службовцем;

4) злочинець застосував силу до представника влади.

Якщо винний є державним службовцем, йому додатково призначається спеціальне обмеження у правах на подвійний термін покарання.

Стаття 239.

Карається позбавленням волі на строк від п'ятнадцяти днів до одного року тюремного ув'язнення той, хто чинив опір або не підкорився особі, яка виконувала свої законні функції державного службовця або особі, яка надавала йому допомогу на його прохання

або в силу обов'язків згідно із законом.

Стаття 240.

Для дії двох попередніх статей до державного службовця прирівнюється приватна особа, яка намагалася затримати або затримала в момент явного вчинення злочину.

Стаття 241.

Карється позбавленням волі на строк від п'ятнадцяти діб до шести місяців тюремного ув'язнення той, хто:

1) порушив порядок у місцях і під час проведення сесій законодавчих органів федерального або провінційного рівня, засідань судів або в будь-якому іншому місці, де органи влади виконують свої функції;

2) перешкодив або завадив державному службовцю виконати дію, що входить в його посадові функції, якщо діяння винного не передбачено статтею 237.

Знову ж таки вкотре наголошуємо, що аргентинський законодавець передбачив кримінально-правову охорону професійної діяльності представників влади без прив'язки до посади. Не можемо не зазначити кримінальної відповідальності за порушення порядку діяльності законодавчих або судових органів, що є особливо актуальним для сучасної України. Фактично кожного дня можемо бачити у ЗМІ повідомлення про зрив судових засідань, а єдиною реакцією є звернення суддів до Вищої ради Правосуддя, тоді як про заходи кримінально-правового характеру до таких осіб мова навіть не йде.

КК Ізраїлю [3] містить у Розділі тет «Заподіяння шкоди засадам влади і правосуддя» Главу алеф: Втручання в судочинство, що передбачає таке. Глава гімел: Напад на поліцейських

Стаття 273. Напад на поліцейського

Той, хто чинить напад на поліцейського і напад, пов'язаний з виконанням поліцейським службових обов'язків згідно із законом, а так само той, хто здійснює напад на іншу особу, яка допомагає поліцейському, якщо поліцейський виконує свої службові обов'язки за законом, карється тюремним ув'язненням терміном від одного місяця до трьох років.

Стаття 274. Напад на поліцейського при обтяжуючих обставинах

Той, хто чинить напад на поліцейського і напад, пов'язаний з виконанням поліцейським службових обов'язків згідно із законом, і при цьому:

(1). він мав намір перешкодити виконанню поліцейським службових обов'язків, а так само запобігти або перешкодити їх виконанню;

(2). він був озброєний вогнепальною або холодною зброєю;

(3). напад було скоєно групою осіб, яка складається більш ніж з двох осіб, карється тюремним ув'язненням терміном від трьох місяців до п'яти років.

Стаття 275. Перешкоди поліцейському під час виконання ним службових обов'язків

Той, хто вчинює діяння з наміром перешкодити виконанню поліцейським службових обов'язків згідно із законом, а так само той, хто вчинює діяння з наміром перешкодити здійсненню допомоги іншою особою поліцейському, карється тюремним ув'язненням терміном від двох тижнів до трьох років.

Стаття 276. Визначення поняття

У цій главі «напад» – згідно з поняттям, передбаченим статтею 378. Стаття 378. Поняття нападу.

Той, хто прямо або побічно, без згоди особи або за її згоди, досягнутій шляхом обману, б'є людину або доторкається до неї або штовхає її, а так само застосовує силу щодо її тіла іншим способом, визнається тим, хто здійснює напад. У даному відношенні «застосування сили» – включає застосування тепла, світла, електрики, газу, запаху або будь-якого іншого предмета або речовини, якщо вони були застосовані в такій мірі, яка може призвести до завдання шкоди або незручності.

Не можемо не зазначити, що ізраїльський законодавець чи не єдиний передбачив кримінальну відповідальність за посягання на професійну діяльність власне поліцейських, а поняття нападу повинно стати предметом обговорення щодо його запровадження до КК України.

В КК Китаю [4] нами не виявлено статей, що передбачали б кримінальну відповідальність за посягання на професійну діяльність працівників правоохоронних органів, проте у ст. 347 зазначено, що:

Контрабанда, продаж, транспортування та виготовлення наркотиків, незалежно

від їх кількості, розглядаються як злочини і підлягають покаранню відповідно до цього Кодексу.

Контрабанда, продаж, транспортування та виготовлення наркотиків при наявності будь-якої з нижчезказаних обставин – караються позбавленням волі на строк 15 років, безстроковим позбавленням волі або смертною карою:

1) контрабанда, продаж, транспортування та виготовлення опіуму в кількості понад 1000 г, героїну або метілфеніламіну в кількості понад 50 гілі іншого наркотичного засобу у великому обсязі;

2) керівництво групою, що займається контрабандою, продажем, транспортуванням і виготовленням наркотиків;

3) збройне прикриття контрабанди, продажу, транспортування та виготовлення наркотиків;

4) опір із застосуванням насильства проведенню огляду, затримання і арешту, при обтяжуючих обставинах.

Важко коментувати такі положення, оскільки за опір із застосуванням насильства при зупиненні контрабанди можливим покаранням є смертна кара.

В КК Південної Кореї [5] є розділ «Злочини, пов'язані з перешкоджанням виконання посадових обов'язків», в якому є такі положення.

Стаття 136. Перешкоджання виконанню посадових обов'язків

(1) Особа, яка застосовує насильство або погрозу стосовно посадової особи, яка здійснює свої посадові повноваження, підлягає покаранню у вигляді каторжних робіт на строк не більше п'яти років або штрафу в розмірі не більше десяти мільйонів вон.

(2) Попередній параграф підлягає застосуванню до особи, яка застосовує насильство або погрозу у відношенні посадової особи з метою змусити її вчинити дії або відмовитися від вчинення дій, пов'язаних з її посадовими повноваженнями, або з метою схилити її до залишення посади.

Стаття 137. Перешкоджання виконанню посадових обов'язків шахрайським шляхом

Особа, яка шляхом вчинення шахрайських дій перешкоджає здійсненню посадовою особою її обов'язків, підлягає покаранню у вигляді каторжних робіт на строк не більше п'яти років або штрафу в розмірі десяти мільйонів вон.

Стаття 138. Неповага до суду або Національної Асамблеї

Особа, яка з метою зриву засідання суду або засідання Національної Асамблеї завдала образи суду або Національній Асамблеї, або порушила громадський порядок в суді або Національній Асамблеї, або поруч із судом або Національною Асамблеєю, підлягає покаранню у вигляді каторжних робіт на термін не більше трьох років або штрафу в розмірі не більше семи мільйонів вон.

Стаття 139. Перешкоджання виконанню посадових обов'язків, що здійснюються з метою захисту цивільних прав

Особа, яка, виконуючи поліцейські обов'язки або надаючи допомогу у виконанні поліцейських обов'язків, створює перешкоди для виконання державним обвинувачем його обов'язків, що здійснюються з метою захисту цивільних прав, або не виконує розпорядження державного обвинувача, віддані з метою захисту цивільних прав, підлягає покаранню у вигляді каторжних робіт на строк не більше п'яти років або призупинення кваліфікації на термін не більше п'яти років.

У наведеному заслуговує уваги лише той факт, що корейський законодавець передбачив кримінальну відповідальність за погрозу звільненням представникові влади. Для України це є актуальною проблемою, оскільки за результатами проведеного соціологічного дослідження, найчастіше поліцейським погрожують звільненням, так як такий психологічний вплив є фактично безкарним.

КК Сан Марино [6] є досить прогресивним у досліджуваній нами сфері, оскільки його досвід заслуговує на увагу з таких підстав.

Стаття 259. Недотримання законного розпорядження влади

Піддається покаранню у вигляді арешту другого ступеня будь-яка особа, яка не підпорядковується законному розпорядженню влади, що стосується питань безпеки, здоров'я, гігієни та громадського порядку.

Як бачимо, недотримання законного розпорядження будь-якого представника влади є злочином, тоді як в Україні – здебільшого поліцейського і будь-якої законної вимоги, проте у вигляді адміністративного правопорушення. Тоді як тут діаметрально

протилежна ситуація – необмежене коло тих осіб, які дають законні розпорядження, проте виключно щодо питань безпеки, здоров'я, гігієни та громадського порядку.

Також у Главі «Злочини проти державної влади» до умисних злочинів віднесено:

Стаття 341. Посягання на Капітанів-Регентів

Будь-яка особа, яка вчиняє діяння, спрямоване проти життя, здоров'я і особистої свободи Капітанів-Регентів, підлягає покаранню у вигляді тюремного ув'язнення і позбавлення прав краю.

Стаття 342. Образа честі Капітанів-Регентів

Будь-яка особа, яка ображає честь і престиж Капітанів-Регентів, підлягає покаранню у вигляді тюремного ув'язнення другого ступеня.

Стаття 343. Умисні злочини проти життя, здоров'я або свободи осіб, наділених державною владою

Якщо умисні злочини проти життя, здоров'я або особистої свободи відбуваються у відношенні Членів Верховної Генеральної Ради, Державного Конгресу, Ради Дванадцяти, Держсекретарів, Суддів Республіки і Прокурора, то застосовуються покарання, встановлені за відповідні види злочинів, збільшені на одну ступінь.

Стаття 344. Образа честі осіб, наділених державною владою

Якщо образа честі або престижу відбувається відносно однієї з осіб, зазначених у попередній статті цього Кодексу, то застосовується тюремне ув'язнення першого ступеня.

Стаття 345. Загальний стан речей

Якщо образа Капітанів-Регентів і осіб, наділених державною владою, відбувається в їх присутності, то покарання, передбачені відповідно у статтях 342 і 344 цього Кодексу, збільшуються на один ступінь.

Стаття 346. Посягання на державну владу

Будь-яка особа, яка вчиняє діяння, спрямовані на те, щоб перешкодити Капітанам-Регентам, Верховному Генеральній Раді і її Членам, Державному Конгресу або Раді Дванадцяти і їх членам, держсекретарю, Суддям Республіки, Прокурору виконувати їх функції відповідно до Конституції або викликати незаконним шляхом їх розпуск або відставку, підлягає покаранню у вигляді тюремного ув'язнення і позбавлення політичних прав четвертого ступеня.

Стаття 347. Посягання на незалежність державної влади

Будь-яка особа, яка використовує насильство, погрозу, обман для надання вигоди, пропонує або обіцяє особисту вигоду або інші вигоди Капітанам-Регентам, Верховному Генеральній Раді, Державному Конгресу, Раді Дванадцяти або їх Членам, Суддям Республіки або Прокурору за вчинення ними дій, що входять в коло їхніх обов'язків, підлягає покаранню у вигляді тюремного ув'язнення і позбавлення політичних прав третього ступеня.

Однозначно слід вказати на прив'язку кримінально-правової охорони професійної діяльності представників влади до конкретної посади або органу, проте з позитивного боку слід зазначити більш суворе покарання за ці злочини, у порівнянні із посяганням на звичайних громадян та кримінально-правовий захист честі та гідності від образ та наклепів, чого в нашій країні наразі не спостерігається та навряд чи колись буде мати місце через суто політичні мотиви.

КК Тайланду [7] у Розділі «Злочини щодо громадського управління» містить Главу 1. «Злочини проти посадових осіб», яка включає:

Стаття 136. Той, хто ображає посадову особу під час виконання нею своїх службових обов'язків або через виконання нею своїх службових обов'язків, повинен бути засуджений до тюремного ув'язнення на термін до одного року або до штрафу в розмірі не більше двох тисяч бат, або і до того, і до іншого.

Стаття 137. Той, хто надає посадовій особі неправдиву інформацію і може завдати шкоди будь-якій особі або суспільству, повинен бути засуджений до тюремного ув'язнення на термін до шести місяців або до штрафу в розмірі не більше однієї тисячі бат, або і до того, і до іншого.

Стаття 138. Той, хто чинить опір або заважає посадовій особі під час виконання нею своїх службових обов'язків, або особі, покликаній законом сприяти цій посадовій особі, повинен бути засуджений до тюремного ув'язнення на термін до одного року або до штрафу в розмірі не більше двох тисяч бат, або і до того, і до іншого.

Якщо такий опір або перешкоду вчинено за допомогою здійснення акту насильст-

ва або погрози вчинити акт насильства, винний повинен бути засуджений до тюремного ув'язнення на термін не більше двох років або до штрафу в розмірі не більше чотирьох тисяч бат, або і до того, і до іншого.

Стаття 139. Той, хто змушує посадову особа виконувати свої службові обов'язки неналежним чином або ухилятися від виконання службових обов'язків, повинен бути засуджений до тюремного ув'язнення на термін не більше чотирьох років або до штрафу в розмірі не більше восьми тисяч бат, або і до того, і до іншого.

Як бачимо, все максимально просто та зрозуміло – чотири статті спеціальної глави злочинів проти посадових осіб без будь-якої прив'язки до певного органу чи посади. Однозначно це слід підтримати.

КК Японії [8] у Главі 5 «Злочини, що полягають у перешкоджанні виконанню публічних обов'язків» передбачає одну статтю:

Стаття 95. Перешкода виконанню громадських обов'язків і примус до виконання службових обов'язків

Особи, які вчинили у зв'язку з виконанням публічними посадовими особами службових обов'язків насильство або погрози щодо них, караються позбавленням волі з примусовою фізичною працею або тюремним ув'язненням на термін до трьох років.

Так само караються особи, які вчинили насильство або погрози, щоб спонукати державну посадову особу здійснити або не здійснювати якусь дію або спонукати її покинути свою посаду.

Одна стаття, але вона максимально повно покликана забезпечити належну професійну діяльність представників влади; вдруге нами виявлено криміналізацію погрози звільненням, що є для нас справжнім відкриттям, яким охоче ділимося із представниками наукової громадськості.

Висновки. Отже, нами досліджено особливості кримінально-правової охорони професійної діяльності представників влади за законодавством країн дальнього зарубіжжя. Це дало вести мову про таке.

По-перше, в абсолютній більшості досліджених КК передбачено кримінально-правову охорону професійної діяльності представників влади без прив'язки до посади чи певного органу, що потребує однозначного та негайного запровадження до КК України, де ми спостерігаємо постійне внесення змін та доповнень у зв'язку зі створенням нових органів державної влади.

По-друге, криміналізація погрози звільненням може стати одним із чинників належного виконання своїх професійних обов'язків працівників правоохоронних органів в Україні.

По-третє, варто продовжити наукові дискусії з приводу можливої криміналізації наклепу та образи.

По-четверте, в абсолютній більшості родовим об'єктом досліджуваних злочинів є суспільні відносини у сфері діяльності органів державної влади та органів місцевого самоврядування.

Можливо, останнє. Покарання за розглядувані злочини – переважно позбавлення волі та штраф, що певним чином унеможливує запозичення такого досвіду, оскільки нами підтримується точка зору щодо максимально можливого застосування громадських робіт за нетяжкі злочини особливо до осіб, які мають певний соціальний статус.

Бібліографічні посилання

1. Уголовный кодекс Австралии. URL: <http://crimpravo.ru/codecs/avstral/2.doc> (дата звернення: 10.02.2018 р.).
2. Уголовный кодекс Аргентины. URL: <http://crimpravo.ru/codecs/argentin/2.doc> (дата звернення: 10.02.2018 р.).
3. Уголовный кодекс Израиля. URL: <http://crimpravo.ru/codecs/izr/2.pdf>. (дата звернення: 10.02.2018 р.).
4. Уголовный кодекс Китайской Народной Республики / науч. ред. и предисл. А.И. Коробеева; пер. с кит. Д.В. Вичикова. СПб.: Юрид. центр Пресс, 2001. 303 с.
5. Уголовный кодекс Кореи. URL: <http://crimpravo.ru/codecs/corea/2.doc> (дата звернення: 10.02.2018 р.).
6. Уголовный кодекс Сан Марино. URL: <http://law.edu.ru/norm/norm.asp?normID=1253084&subID=%20100116531,100116533,100117068,100117180,100117398> (дата звернення: 10.02.2018 р.).
7. Уголовный кодекс Королевства Таилан. URL: <http://www.thailaws.com/> (дата звернення: 10.02.2018 р.).

References

1. Ugolovnyy kodeks Avstralii [The Australian Penal Code]. URL: <http://crimpravo.ru/codecs/avstral/2.doc> (data zvernennya: 10.02.2018) [in Russ.].
2. Ugolovnyy kodeks Argentyny [The Criminal Code of Argentina]. URL: <http://crimpravo.ru/codecs/argentina/2.doc> (data zvernennya: 10.02.2018) [in Russ.].
3. Ugolovnyy kodeks Izrailya [The Israeli Penal Code]. URL: <http://crimpravo.ru/codecs/izr/2.pdf>. (data zvernennya: 10.02.2018) [in Russ.].
4. Ugolovnyy kodeks Kitayskoy Narodnoy Respubliki (2001) [The Criminal Code of the People's Republic of China] / nach. red. i predisl. A.I. Korobeyeva; per. s kit. D.V. Vichikova. SPb.: Yurid. tsentr Press [in Russ.].
5. Ugolovnyy kodeks Korei [The Korean Penal Code]. URL: <http://crimpravo.ru/codecs/corea/2.doc> (data zvernennya: 10.02.2018) [in Russ.].
6. Ugolovnyy kodeks San Marino [The Criminal Code of San Marino]. URL: <http://law.edu.ru/norm/norm.asp?normID=100116531> (data zvernennya: 10.02.2018) [in Russ.].
7. Ugolovnyy kodeks Korolevstva Tailan [The Penal Code of the Kingdom of Thailand]. URL: <http://www.thailaws.com> (data zvernennya: 10.02.2018) [in Russ.].
8. Ugolovnyy kodeks Yaponii (2002) [The Criminal Code of Japan] / nach. red. i predisl. A.I. Korobeyeva; per. s yapon. V.N. Yeremina. SPb.: Yurid. tsentr Press [in Russ.].

SUMMARY

Kyrbiatiev O.O. Criminal-legal protection of professional activity of law enforcement officers under legislation of some foreign countries. The article analyzes the experience of countries in the field of criminal law protection of professional activity of law enforcement officers; proposals were made for its harmonization with domestic law-making and law enforcement, in particular regarding the criminalization of the threat of dismissal.

Direct, apparent neglect of citizen's freedoms is not the only reason for imperfection in the country's legal system. An important point of non-fulfillment of the law (including the so-called fundamental human rights) is tradition of selectivity of the legal consciousness, which was recorded by soviet researchers in 1974. When they gave generalized indicators of citizen's solidarity to the criminal law in comparison with the criminal procedure law, it was established that the indicators of solidarity by criminal law are ten times higher. In other words, the mass consciousness regarded the repressive aspect of law as more important than the guarantee of it. Today law-abiding Ukrainian citizens, as in USSR, imagine themselves as victims more easily than the accused. This is precisely the reason for legal nihilism of many citizens, the negative attitude to the right of the accused to qualified protection, to the presumption of innocence. A serious cause of defective law enforcement in the sphere of human rights in Ukraine is the post-totalitarian tradition as the use of the lower level of regulations-provisions and recommendations of department legal act – not international obligations of the state of Ukraine, not clear provisions of the Constitution and even not requirements of the law.

In fact, there is situation, when the higher authorities, the prosecutor's office and the court force law enforcement officers to constantly feel their inferiority, little significance, disability. They are obligated to write statements about the malicious disobedience as an administrative offense, when during fulfillment of official duties received bodily injures, spoiled uniform, which was purchased by their own expense.

It is only one side of the medal, but bigger and more important. Indeed, the behavior of individual law enforcement officers provokes others to actively counteract, until the non-recognition of police officer as a person who endowed with authority, more often through disrespect to the state, but in essence to himself first of all. Active part of the society, who more likely to hinder the proper fulfillment of a law enforcement officer's duties, perfectly knows its rights and requires their immediately implementation, but reminder about its duties is mainly caused aggression.

It is worth remembering that the public order starts with you, from the simple things, like, will not pass through the road to the forbidden sign of traffic lights, will clean up for the your pet after walk in the park, will throw garbage only in the urn etc. Only after that, when biggest part of the society will follow these elementary rules, we can talk about overcoming the crisis of trust to authority at all and to officers in particular. Unfortunately, so far this is not present, that is why scientific search of optimal system of criminal legal protection of professional activity of law enforcement officers is expediency.

Keywords: law, duties, responsibility, crime, punishment, respect, law enforcement officers, professional activity.